

พัชชา ทรงเลียงไชย 2550: ความเจริญเติบโตของภาคเกษตรกับผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรไทย
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพนธ์
ศิริสุทถลักษณ์, Ph.D. 134 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตของผลผลิตที่แท้จริงของภาคเกษตร ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5-9 และปัจจัยที่กำหนดความเจริญเติบโตของผลผลิตทางการผลิตโดยรวมของภาคเกษตร โดยส่วนแรกใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติกับฟังก์ชันการผลิตแบบ Translog ในการประมาณค่าปัจจัยที่กำหนดความเจริญเติบโตของผลผลิตที่แท้จริงของภาคเกษตร ภายใต้แนวคิดของบัญชีรายได้ประชาชาติ (Growth Accounting Approach) และส่วนที่สองใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่กำหนดความเจริญเติบโตของผลผลิตทางการผลิตโดยรวมของภาคเกษตร

ผลการศึกษาในส่วนแรกพบว่า แหล่งที่มาของความเจริญเติบโตของผลผลิตที่แท้จริงของภาคเกษตร ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5-9 เป็นผลจากการขยายตัวของปัจจัยทุนเป็นหลัก โดยการขยายตัวของปัจจัยทุนดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ร่วมกับปัจจัยแรงงาน จึงจะส่งผลให้ปริมาณผลผลิตที่แท้จริงของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาภาคเกษตร ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาฝีมือแรงงานควบคู่ไปกับการส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร โดยจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะความชำนาญเกี่ยวกับเครื่องจักรเครื่องมือทางการเกษตรให้แรงงานสามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การเพิ่มปริมาณผลผลิตที่แท้จริงของภาคเกษตร

สำหรับผลการศึกษาในส่วนที่สองพบว่า ความเจริญเติบโตของผลผลิตทางการผลิตโดยรวมของภาคเกษตรเป็นผลเนื่องมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ อัตราการเติบโตของการเปิดประเทศทางการค้าของผลิตผลเกษตร อัตราการเติบโตของสัดส่วนการนำเข้าปัจจัยทุนจากต่างประเทศของภาคเกษตร และอัตราการเติบโตของรายจ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาภาคเกษตร ดังนั้นรัฐบาลควรตระหนักถึงความสำคัญของการค้าเสรีของผลิตผลเกษตร การสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ และการเพิ่มรายจ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาภาคเกษตรให้มากขึ้นเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเกษตรที่ยั่งยืน และมีเสถียรภาพในระยะยาว